

ANTHONY RYAN (* 1970)

Narodil se ve Skotsku, vystudoval historii a nyní žije a pracuje v Londýně. Dlouho byl zaměstnaný ve státní správě, ale po úspěchu prvního románu *Píseň krve* (2013, česky 2014), začal psát na plný úvazek. Bestsellerovou trilogii *Stín krkavce* po druhém dílu *Pán věže* (2014, česky 2015) završila kniha *Královna ohně* (2015, česky 2016). Aktuálně se připravuje její seriálovou adaptaci. V roce 2016 vyšel první díl Ryanovy steampunkové fantasy série *Draconis Memoria: Oheň probuzení* (2016, česky 2018), na který navazuje román *Legie plamenů* (2017, česky 2019) a závěrečná část *Říše popela* (2018, česky 2020). *Volání vlka* je prvním dílem nové série *Čepel krkavce*, která vrcholí *Černou písní*.

Anthony Ryan:
Černá píseň

PŘEKLAD
Jakub Němeček

OBÁLKA
Dorothea Bylica

VYDAL Host, Brno 2021

STRAN 557 / CENA 459 Kč

WWW.HOSTBRNO.CZ

Draconis Memoria aneb ve stínu krve draggů

Ryan dokáže pořádně změnit styl. A tak jeho druhá fantasy trilogie udělala od středověkého světa Vélina Al Sorna radikální krok stranou. Nabídla vizi mocné korporace, která ovládá celé kontinenty díky krvi draggů – v podstatě dračích bytostí různých druhů. Krev těchto tvorů má doslova magické účinky, ovšem postupně dochází. V divočině je draggů čím dál méně a v zajetí není „produkt“ tak kvalitní.

Jenže ještě je tu pověst o bájném bílém draggovi. Právě po něm pátrá speciální lovecká výprava, zatímco se Kovolodní syndikát chystá na válku s mocným impériem. Jenže co když zvířata nejsou jen zvířata, ale mají vlastní plány, v kterých pro lidstvo není místo? *Draconis Memoria* je skvělý mix epické fantasy a dobrodružných příběhů ve stylu *Dolů krále Šalamouna*. Sympatické i ne tak úplně sympatické postavy bojují za záchranu světa a nad vším se vznášejí stín mocných draggů. A ke všem té zábavě se pomalu podsouvá i myšlenka, jestli si o to lidi, vzhledem k tomu, co draggům po staletí dělali, nakonec nezaslouží...

zorientovat v novém prostředí s úplně odlišnými pravidly i zákony. A to za probíhající invaze, která slibuje utopit v krvi celý svět. Těžko byste ve *Volání vlka* našli stránku, kde by se něco nestalo. *Černá píseň* pokračuje ve stejném duchu.

Jistě, především ze začátku je komornější, protože Vélin se pohybuje krajinou jen po boku několika gangsterů, jenže na druhou stranu se dostane například do hrobky prvního císaře Smaragdového císařství (předchůdce Kupeckých království) a tam... tam Ryan dokáže, že umí i horor. Načť si jako bonus strážně svou verzi klasiky bojových umění *36. komnata Shaolinu*, a pak už jede zase svou starou dobrou epiku. Budete obracet stránku za stránkou, mnout si rozespale oči, vymlouvat se v práci i ve škole... a nakonec si řeknete: sakra, tohle byla jízda! ☒

ČERNÁ PÍSEŇ

VÉLIN AL SORNA MUSÍ SPASIT SVĚT

SKOTSKÝ SPISOVATEL ANTHONY RYAN SE VRÁTIL KE SVÉMU NEJSLAVNĚJŠÍMU HRDINOVÍ VÉLINOVÍ AL SORNOVI. TEN V ZÁVĚRU TRILOGIE STÍN KRKAVCE ZTRATIL SVŮJ DAR – PÍSEŇ KRVE, DÍKY KTERÉ BYL V BOJI TAKŘKA NEPORAZITELNÝ. OVŠEM V ROMÁNU VOLÁNÍ VLKA MUSEL PŘEPLOUT OCEÁN, ABY ZACHRÁNIL DÁVNOU LÁSKU A ZASTAVIL INVAZI BARBARSKÝCH VÁLEČNÍKŮ. A TO JE BEZ JEHO PÍSNĚ SEBEVRAŽDA... text Boris Hokr

Píseň krve dodnes považují za jeden z nejlepších fantasy románů jednadvacátého století. Nebyla zrovna originální, jasně, ale byla sakra silná. Archetypální příběh kluka, který podstoupí brutální výcvik a zaplete se do

politických čachrů i her nadpřirozených sil, byl perfektně vystavěný, zalidněný živými postavami (ne nutně vždy sympatickými) a plný surové krásy. Ryan se nezdržoval romantikou, i když z řady scén bylo jasné, že k ní má blízko. Ale přednost měla logika příběhu a světa, v němž se odehrával. To vše ještě okořeněné perfektním fíglem, který se v epické fantasy moc nevidí: nespolehlivým, vlastně tak trošku prolhaným vypravěčem. A navíc se všechno krásně uzavřelo.

Vélin Al Sorna už myslí, že odejde na odpočinek, ale v novém cyklu ho Anthony Ryan znovu povolává do služby.

Takže když Ryan udělal z knihy první díl trilogie, nebyl jsem zrovna, přes všechnu čtivost, nadšeným fanouškem. O to zvědavější jsem byl na volné pokračování *Volání vlka*, které u nás vyšlo loni. A musím říct, že to bylo mnohem lepší pokračování *Písně krve*, než druhý a třetí díl *Stínu krkavce*. Dokončení příběhu v *Černé písni* tak vzbuzovalo velká očekávání. A dostalo jim na jedničku.

Horda se blíží

Vélin se musel vydat za oceán, kde tamním Kupeckým královstvím hrozí zničení v důsledku invaze barbarských kmenů. Ty ovládá samozvaný bůh s přezdívkou Temný rytíř – tou samou, kterou si kdysi vysloužil i Vélin. Střet obou mužů tak byl nevyhnutelný. *Volání vlka* vyvrcholilo grandiózní pasáží věnovanou hrdinné obraně pohraničního městečka. Vélinovi blízcí si museli sáhnout až na dno, někteří obětovali vlastní život a sám Vélin konečně opět objevil píseň.

Jenže něco je špatně... Zatímco dřív byla jeho píseň přes všechno násilí věrná životu, tentokrát je to píseň černá, zasvěcená smrti. Dřív, než se postaví Temnému rytíři, bude muset Vélin zjistit, jak nový dar ovládnout. Protože jinak se jednoho dne probudí s krvavými rukama nad zmasakrovanými těly svých milovaných...

Epika jak se patří

Jestli něco definuje dílogii *Čepel krkavce*, tak je to akce. Neustále se něco děje. Vélin se jen s hrstkou přátel musí